

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2023 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie S. R.

wniosku skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 stycznia 2022 r., sygn. akt II AKa 271/21, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego Warszawie z dnia 15 marca 2021 r., sygn. akt XVIII K 311/19,

na podstawie art. 84 § 3 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 542 § 1 i § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Skazany wystąpił do Sądu Najwyższego o wznowienie z urzędu w/w postępowania wobec wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. W piśmie tym, które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 19 stycznia 2023 r. podał okoliczności mające uzasadniać jego żądanie. W kolejnym piśmie wystąpił o przyznanie mu obrońcy z urzędu, który miałby sporządzić i podpisać stosowny wniosek o wznowienie oparty o przesłanki wskazane przez S.R. w jego inicjującym piśmie z dnia 26 września 2022 r.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zgodnie z dyspozycją art. 542 § 1 k.p.k. wznowienie postępowania może nastąpić na wniosek lub z urzędu. Przy czym, jak wynika z treści art. 542 § 3 k.p.k.,

postępowanie z urzędu wznawia się tylko w razie ujawnienia się jednej z przesłanek wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k. Oznacza to, że postępowanie wznowieniowe, którego przedmiotem jest stwierdzenie, czy w sprawie doszło do zaistnienia którejś z bezwzględnych przesłanek odwoławczych, toczy się z urzędu. Skutkiem powyższego jest ustalenie, że pismo zawierające wniosek o wznowienie postępowania w oparciu o jedną z bezwzględnych podstaw odwoławczych z art. 439 § 1 k.p.k., bez względu na to, jaką nadano mu formę, ma charakter jedynie sygnalizacji konieczności rozważenia wznowienia postępowania z urzędu. Zawarte w art. 542 § 3 k.p.k. sformułowanie, że postępowanie wznawia się z urzędu tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. nie rodzi po stronie sądu, do którego skierowano wniosek o wznowienie postępowania z urzędu, ani prawa ani obowiązku rozpoznania tego wniosku, zakreśla on natomiast ramy działania sądu z urzędu. Brak jest natomiast możliwości postąpienia z pismem sygnalizacyjnym tak, jakby stanowiło ono formalny wniosek o wznowienie postępowania. Skoro więc wniosku o wznowienie w trybie art. 542 § 3 k.p.k. nie może złożyć ani obrońca, ani skazany (pismo takie stanowi jedynie sygnalizację w trybie art. 9 § 2 k.p.k.), to niezasadne jest wyznaczanie obrońcy z urzędu tylko w tym celu, by sporządził taką sygnalizację. Natomiast zbadanie, czy istotnie w sprawie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania z urzędu nastąpi na posiedzeniu w terminie ustalonym przez Sąd Najwyższy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.